

ВСТУП

“Історія політико-правових вчень про державу і право” є однією з загальногуманітарних професійно орієнтованих дисциплін, передбачених навчальним планом спеціальності „правознавство”.

Основним завданням даної дисципліни є вивчення основних етапів розвитку державно-політичної та правової думки, основних закономірностей цього процесу, сучасного стану та перспектив розвитку політико-правових ідей та концепцій.

“Історія вчень про державу і право” належить до теоретико-історичних дисциплін. З одного боку, цей курс базується на попередньому вивченні студентами історичних курсів “Історія держави і права зарубіжних країн”, “Історія держави і права України”; з другого боку – з дисциплінами теоретичного циклу “Теорія держави і права”, “Філософія”, “Політологія” та іншими; з третього – певним чином створює теоретичний базис для вивчення спеціальних дисциплін “Конституційне право”, “Міжнародне право”, “Державне будівництво і самоврядування” та інших.

Таким чином, вивчення даної дисципліни сприяє як підвищенню загальнотеоретичної підготовки студентів та підвищенню їх загальної та правової ерудиції, так і усвідомленню логічного взаємозв’язку та взаємобумовленості між теоретичними та спеціальними юридичними дисциплінами.

Вимоги до знань та умінь студентів

Знати: Основні етапи історії розвитку політико-правової думки. Основні етапи формування політико-правової концепції (доктрини). Усвідомлювати взаємозв’язок розвитку державно-правових ідей, вчень з формуванням соціально-економічних передумов, геополітичними, демографічними та іншими чинниками, що визначають розвиток суспільства. Принципи і закономірності виникнення й розвитку держави і права.

Уміти: Володіти категорійно-понятійним апаратом дисципліни, усвідомлювати специфіку взаємозв’язку політико-правових теорій з політичною та юридичною практикою. Розуміти взаємний зв’язок розвитку вітчизняної політико-правової думки з надбаннями державної та правової думки минулого та сьогодення.

Формувати системний підхід до розуміння природи і змісту понять “державна”, “право”, “закон”, “демократичне суспільство”, “громадянське суспільство” тощо.